

BERENDJE IS TER WEER!
(Ein engel auf Bewährung)

Bliedspul in drie bedrieven

deur

ERIC KOCH

Bewarkt en overzet in algemien dialect

deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BERENDJE IS TER WEER! – EIN ENGEL AUF BEWÄHRUNG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Berendje Mooibroek - engel op proef

Gerda Mooibroek - zijn vrouw

Lucy Mooibroek - zijn dochter

Geert - opa met geweten

Willem Vrijer - bezitter van schuldbekentenissen

Bernard Vrijer - zijn zoon en tevens huisvrouw

Magda - moeder van Berendje

Hilda Veenstra - zus van Berendje

DECOR:

Ingerichte woonkamer met tafel, stoelen en ook een een kleine bank.

De linker deur leidt naar de slaapkamer van de familie Mooibroek, de rechter deur naar buiten en via de achterste deur kom je in de keuken.

EERSTE BEDRIJF

Gerda komt met Lucy, Geert en Magda van rechts. Ze dragen allemaal rouwkleeding. Gerda, Lucy en Magda gaan aan de tafel zitten. Geert op de bank.

GERDA: *(snikt)* Dat hef hij niet verdiend, mien Berendje. Um al zo jong dood te gaon.

GEERT: Dat klopt. Hij haar op zien minst nog eem kunnen wachten. Dan haar hij mooi helpen kunt um de eerappels in de schuure te kriegen; dat is 'n pokkel vol wark. *(Gerda barst in snikken uit)*

LUCY: Of op zien minst kunnen zorgen veur geld um zien begraofenis te betaolen. *(Gerda barst in snikken uit)*

MAGDA: Ik ben bliede dat de duuvel hum ophaold hef. 'n Paor maonden laoter en hij haar huus en heerd verzopen.

GERDA: Magda! Het was toch je zeun!

MAGDA: Des te arger, Gerda! Maor dat gezoep kan hij allent maor van zien va arfd hebben.

LUCY: Wie was eigenlieks zien va?

GERDA: Dat giet je toch zeker niks an.

MAGDA: Eerlieks gezegd, ik weet 't tot op de dag van vandaag niet. In de kaomer brandde indertied gien licht en buuten was ter 'n verschrikkelijk onweer.

GEERT: Maor jullie hebben toch zeker met mekaare praot.

MAGDA: Och Geert jong, hij hef allent maor zegd: "Clara, mien toetebekkie, ik hol allent maor van joe."

GEERT: Maor jij heet toch Magda.

MAGDA: Op dat ogenblik maakte mij dat hielemaol niks uut.

GEERT: Dat truukie moet ik onthollen.

LUCY: Nou, dat zol mij niet over kommen.

GERDA: Das makkelijk zegd. Jij was ok gien gewenst kind.

LUCY: Niet? Waorum ben ik dan op de wereld?

GEERT: Dat vraog ik mij al zo lang af.

GERDA: Va! As je verliefd bent, denk je niet altied nao over wat je doet. Die gevuulens bent soms starker.

MAGDA: Veural as 't licht uut is, de vent naor muskus rök en handen as kolenschoppen hef.

GEERT: En waarom ben jij der dan nooit achter kommen wie de vader van Berendje was?

MAGDA: Toen 't licht weer an gung, was hij vot en in die tied reuken alle kerels naor muskus.

GERDA: De eerste liefdesbrief van Berendje heb ik nog altied.

GEERT: Jao, vrogger haar liefde nog wat met romantiek te maaken. Ik kan mij nou nog mien eerste liefde herinneren. Eerst heb ik heur van achter de mestbulte stiekem 'n sneiballe tegen de kop gooid. Toen heb ik 'n dooje moes in heur schoeltasse smokkeld. Toen ik heur red haar van die moes, is ze hartstikke verliefd op mij worden.

LUCY: Ben jij met heur trouwd?

GEERT: Nee. Ze hef mij veur 'n broodtie met leverworst van Karel verlaoten.

MAGDA: Karel haar ok de beste leverworst. Wat zol ik niet allemaol daon hebben veur 'n lekker broodtie leverworst van Karel.

GERDA: (*pakt een stuk papier uit haar tas*) Dit is zien eerste en ienige liefdesbrief. Berendje kun zo romanties wezen.

MAGDA: Dat is nei veur mij.

GERDA: Jao heur. Echt waor. Moej maor ies luusteren. (*leest snikkend de liefdesbrief voor*) "Geloofde Gerdaatje! Hartverscheurende suikersnuit. Je bevalt me opwroetend goed. Nog beter dan onze moederzeug. Iedere keer als de veearts met zijn lange gummi handschoenen naar onze koe in de stal gaat, moet ik aan je denken. En als onze hond mijn gezicht aflikt, droom ik apathisch over jou. Zodat je mij gelooft, dat ik het ook echt meen, heb ik vandaag een broodje in de slaapkamer gegoid. Als je de pittige Romadur eet, moet je aan mij denken. Mij loopt nu al het water in mijn mond. Het is toch zulke lekkere kaas. En als mijn moeder gebakken deegballetjes maakt, zie ik je gezicht voor mij... in de aardappelsoep. Spoedig je Berendje. PS. Ik schrijf je deze brief anoniem, zodat je ouders niets merken." Wat kun hij 't toch mooi zeggen! (*begint te snikken*) En nou is hij dood.

MAGDA: (*snikt ook*) Oeze moederzeug was ok 'n beul van 'n zeug. Zij haar gemiddeld veertien biggies.

LUCY: (*snikt nu ook*) En as mien moe gebakken deegballegies maakt, zie ik je gezicht veur mij in de eerappelsoep. Ik zol nou wel tien gebakken deegballegies kunnen eten. Met rooje kool en 'n panne met siepels. O die lekkere deegballegies van aole stoete en paneermeel. 't Waoter komp mij in de mond.

GEERT: (*staat op*) Nou wees toch ies rustig. Toen ik die brief vonden heb, heb ik die kerel zo lang in 't kippenhok op sloten tot hij mij de huwelijksdaotum kun zeggen.

GERDA: Jij? Heb jij die brief lezen?

GEERT: Natuurlijk. As vader zijnde mus ik toch weten met wie jij an 't scharrelen was.

LUCY: Ik schrief alles in mien dagboek. En dat sluit ik af.

GEERT: Dat is toch 'n slot van niks. Ik haar allent maor 'n haorspeld

neudeg. En as jij wat groter zol schrijven, kun ik.....

LUCY: Opa!

GEERT: Je moe bemeuit zich toch nargens met. Tegenwoordig heb je alleen nog maor van die GTST-types. Pakwarkersbroeken, ringen deur de neuze of lippen en op de gekste plaotsen, tatoeages, vol pompt met Red Bull en.....

MAGDA: Wat bent GTST-types?

LUCY: Dat bent moderne, te gekke.....

GEERT: Toffe geiten en slappe zombies.

GERDA: Geert! Hol op! Mien zenen kunnen dat vandaage niet meer verdraogen.

MAGDA: Jij hebt geliek, Gerda. Berendje is dood. 't Was dan wel gien goeje man en gien goeje vader, maor over de doden moej gien slechte dingen vertellen.

GERDA: Bedankt, Magda.

MAGDA: Asjeblijft! (*iedereen zwijgt even*) As kind al hef hij stiekem jenever dronken en mien ondergoed in de mestbulte verstoppt.

GEERT: Bij mij hef hij bier stolen, en wel vaoker dan ien maol. En ok nog 'n maol of wat mooie dreuge worsten.

LUCY: Mien mooiste poppe hef hij'n keer in 't café veur 'n half glassie bier ruild. Mij hef hij verteld dat de poppe der met 't zandmannegie vandeur gaon is.

MAGDA: Hij haar nou ienmaal altied dörst, en dan te bedenken dat ik hum vier jaor borstvoeding geven heb.

GEERT: Nou wordt mij veul duudelijk. De ienige, die an zien graf stunte schreien was Aole Berend, de caféholder".

MAGDA: Gien wonder. Bij hum hef hij ok nog zeshonderd euro schuld.

GERDA: Dat is 't ienige dat hij mij nao laoten hef. Schulden! Ik weet niet hoe 't verder moet. Ik wol dat ik hum nog iene keer veur mij staon haar, dan zol ik hum de nekke umme dreien.

GEERT: Ik dacht dat jij dat al daon haaren.

GERDA: Va! Berendje is an 'n leververharding storven.

GEERT: Zo? Hebben mannen dat ok?

LUCY: Dat hef oeze dokter ok zegd.

GEERT: Veur een half zwien schref die ok zölfmoord in de overliedenisverklaoring, zölfs as iene drie messen in zien rugge hef.

GERDA: Wij hebben niet iens 't geld um 'n koffietaofel te hollen. We moet oes schaomen veur de mensen.

GEERT: Eigenlieks jammer. Zukse koffietaofels bent altied best gezellig.

MAGDA: Veural as de erfgenaomen de boel nog niet verdeeld

hebben. Bij de leste koffietaofel in 't café van Aole Berend mussen ze drie zwaargewonden naor 't ziekenhuus af voeren.

GERDA: Bij oes valt ter niks meer te arven. Ik weet niet iens an wie Berendje allemaol schuldbekentenissen geven hef.

GEERT: Wees maor niet bange. De gieren zullen wel hiel gauw langes kommen. En elk zal 't beste diel van de buit willen hebben.

GERDA: Wat bedoel jij?

LUCY: Natuurlijk 't huus en de boerderij.

GEERT: (*kijkt Gerda aan*) En 't spek natuurlijk.

GERDA: Wat bedoel jij? (*begrijpt het*) Mij? Ik, ik trouw nooit meer. Alle kerels kunnen mij gestolen worden.

GEERT: Je moet gewoon riek trouwen, dan kunt we 't huus redden.

GERDA: Riek trouwen! En hoe stiet 't met de liefde?

MAGDA: Liefde zal vergaon, riekdom blef bestaon. Of zo as mien man zaoliger altijd zee: "Aold geld zorgt niet veur rimpels."

LUCY: Moe, wij zollen toch 'n huwelijksadvertentie veur je kunnen plaotsen in de kraante.

GEERT: En daor stiet dan in: "Jong gebleven weduwe zoekt rijke zak om te plukken."

GERDA: Geert!

GEERT: Of: "Welke man verwent een vrouw met liefde en geld?" Geld moet daorbij vet drukt worden.

MAGDA: De rieke mannen bent al allemaol vergeven.

GEERT: Dat geleuf ik niet. As 'n man echt riek wil worden, mag hij niet trouwen.

LUCY: Waorum dat?

GEERT: Umdat vrouwen gien rente opleveren.

GERDA: En nou is 't afgelopen! Ik trouw nooit meer. (*snikkend*) Maor ik weet ok niet hoe 't verder moet.

MAGDA: Kom Lucy, wij gaon ies kieken of wij nog wat spullen van Berendje kunnen vinden, waor we wat veur kunnen beuren.

GEERT: Dan kunnen jullie lang zuuken. De flessen met statiegeld heb ik al allemaol in leverd.

LUCY: Messchien zit nog waor argens geld in zien kleren.

MAGDA: Daor zol ik maor niet op rekenen. Iene met zo'n groot keelgat laot niks nao. (*allebei links af*)

GEERT: (*gaat bij Gerda zitten*) Maok je nou niet zo veul zorgen. Op de ien of andere manier zal 't wel lukken. Messchien stuurt Oeze Lieve Heer wel 'n reddende engel. (*er wordt geklopt*)

GERDA: Messchien komp hij der nou al an! Binnen!

WILLEM: (*met Bernard op van rechts*) Goeje dag eem. (*tegen Bernard*) Vooruit, kom nou toch binnen. (*Bernard lijkt een beetje*)

verlegen)

GEERT: Niks gien engel. De duvel was hum te rap af.

WILLEM: Wat bedoel jij, Geert?

GEERT: Ik zee dat jij sneller bent dan de duvel, Willem.

WILLEM: Jao, iene die geld wil verdienen, mag niet slaopen. Ik ben niet veur niks de riekste boer van Kloetenbarg (*of naam naburig dorp*).

GERDA: Dat is bekend. Maor bij oes kuj niks verdienen.

WILLEM: Messchien wil ik hielemaol niks verdienen.

GEERT: Jij wilt oes helpen? Met 'n klein krediet kunnen wij de kop wel boven waoter hollen. Met 100 euro zollen wij al holpen wezen.

WILLEM: Waor heb jij 100 euro veur neudeg?

GEERT: Aole Berend schref niks meer op de lat.

WILLEM: (*lacht*) Dat weet ik. Hier heb jij 't geld. (*geeft hem biljet*) Ik ben vandaag in de stemming um te trakteren.

GEERT: Willem Vrijer, zo ken ik je hielemaol niet! (*kust het biljet en houdt het in de hand*)

WILLEM: Ja, veul mensen hebben zich al in mij vergist. (*kijkt naar Gerda*) Vrogger ok al!

BERNARD: Va, zullen we weer op huus an gaon?

WILLEM: Hol toch op met je onzin! Wij bent toch zo goed as thuus.

GERDA: Wil jij oes echt helpen, Willem?

WILLEM: Laoten we zeggen dat ik niet afkerig ben om bij jullie te investeren. Dat lig hielemaol aan joe.

GERDA: An mij zal 't niet liggen.

WILLEM: Ik ben 'n man, die zeg wat hij denkt. Ik ben al vier jaor weduwnaor en.....

GEERT: Ik geleuf dat wij oes die advertentie kunnen bespaoren.

GERDA: Ik snap 't niet. Wat bedoel jij, Willem?

BERNARD: Va, dat is toch niet netties. Vandaag was de begraofenis en jij, jij.....

WILLEM: In 't zaakenleven is gien plaots veur gevuulige praoties. En doojen warmen gien bedden meer. Nou, Gerda, wat zeg jij?

GERDA: Ik weet echt niet wat jij bedoelt.

GEERT: Wat is 't toch ok 'n schaop. Dizze Vrijer wil met je vrijen.

BERNARD: Va, ik schaom me veur joe.

WILLEM: Ik kan best veur mij zölf zorgen. Gao liever je toekomstig bezit bekieken.

GERDA: Ien ogenblikkie. Nou snap ik 't. Jij... jij wilt.....?

WILLEM: Kiek, Gerda, jij bent best wel 'n vrouw, die zich kan laoten zien. Ik ben riek en joe stiet 't waoter tot an de lippen. Zunder mij stao jij morgen zunder hemd en broek.

GEERT: Met joe denk ik nog eerder.

GERDA: Willem Vrijer, verlaot votdaodelijk mien huus. Mien Berendje lig nog gien twee uur onder de grond en.....

WILLEM: Joen huus?

BERNHARD: Va, kom wij gaon. Ik wil niet.....

WILLEM: Nou goed, as 't niet aans kan, dan moet 't maor. Gerda, ik heb alle schuldbekentenissen van je Berendje op kocht. Huus en boerderij bent prakties al van mij.

GEERT: Oeze reddende engel!

GERDA: En jij denkt nou dat je mij daar met kunt kopen?

GEERT: *(wappert met het geldbiljet)* Mij hef hij al over haold.

WILLEM: Jij hebt gien andere keus. En zo'n slechte partij ben ik nou ok weer niet. Ik stao nog altied mien mannegie.

GEERT: Ik ben al op 'n leeftied, waarop je tevreden bent as't oog nog wat plezier hef.

GERDA: Willem, gao asjeblijft vot! Ik wil je hier niet meer zien.

WILLEM: Denk ter over nao. Jullie noodlot lig in joen hand.

GEERT: Gerda, denk niet te lange. Arger dan de eerste keer kan 'tt niet meer worden.

BERNHARD: Nou, ik gao der van deur. Dit huuf ik niet langer an te zien. *(gaat per ongeluk links af)*

WILLEM: Jij blijft hier en.... Met die jonge zal 't ok nooit wat worden. Die kan de uitgang niet iens vinde. Nou, Gerda, wat is je antwoord? Denk toch ies an vrogger. Wij waren toen.....

GERDA: *(staat op)* Ik heb ter over nao dacht.

GEERT: Gelukkig, dat giet de goeje kaante op! *(wappert weer met het biljet)*

WILLEM: We zullen natuurlijk 't rouwjaor afwachten, zo dat de mensen uut 't dorp niks te roddelen hebben. Jij kunt wel 's nachts naor mij toe kommen.

GERDA: *(gaat naar hem toe)* Dit is mien antwoord. *(geeft hem een oorveeg)*

WILLEM: Au! Daar zul jij veur boeten. De kommende eerste van de maond staon jullie op straote!

GEERT: Oh, nu lat de duvel zien hoorns zien.

WILLEM: *(trekt hem het biljet uit de hand)* De duvel zal jullie persoonlijk haolen. En in de hel hebben jullie gien geld neudeg.

GEERT: *(springt overeind)* Maor, maor... waar moet ik nou mien bier.....Gerda?

WILLEM: Bier? Man, wees bliede dat ik jullie 't waoter niet af laot afsluten. En ik haar 't toch allent maor goed bedoeld. *(stormt rechts naar buiten)*

GERDA: *(ploft op een stoel, snikt zachtjes)* En ooit was ik gek op hum... dit zal ik hum nooit vergeven.

GEERT: Geweldig, kan niet beter! Dat heb jij mooi veur mekaore kregen. Hoe moeten wij nou de kop boven waoter hollen? Jij haaren 't op zien minst kunnen proberen. As 't niet goed gaon was, haar ik nog wat kunnen bedenken.

GERDA: Trouw jij toch! Der bent ok genug rieke vrouwen.

GEERT: Ik? Zo veul kan ik niet iens drinken dat ter nog 'n vrouw is die mij an stiet.

GERDA: Hoe was dat ok al weer? Liefde zal vergaon, riekdom blef bestaon.

GEERT: Rieke vrouwen bent gevaorlijk.

GERDA: Hoe zo?

GEERT: Waorum denk jij dat die zo riek bent? Ze hebben van heur mannen arfd.

GERDA: Nou en? Liever riek en kort leefd dan arm storven.

GEERT: As ik nog ies trouw, dan allent maor uut liefde. Natuurlijk moet zij ok geld hebben. *(gaat op de bank zitten)*

LUCY: *(met Magda en Bernard van links op)* Zo, zo, Bernard heet jij? En wat haar jij bij oes in de slaopkaomer te zuuken?

BERNARD: Sorrie! Ik vin dit hiel pienlijk. Eigenlieks wol ik naor huus.

MAGDA: Dat smoesie heb ik nog nooit heurd. *(gaat aan tafel zitten)*

BERNARD: Dat is gien smoesie. Ik zol nooit naor 'n vrömde vrouw in 'n slaopkaomer gaon.

LUCY: Nooit?

BERNARD: Natuurlijk niet. Wij bent hier toch in Nederland en niet in Italië....of bij de Arabieren.

GEERT: De Arabieren hebben 't maor gemakkelijk. Die zeggen maor drie keer: *(gesticuleert daarbij)* "Ik verstoot je, ik verstoot je, ik verstoot je. *(tegen een vrouw in het publiek)* Dan kun jij met je handtassie naor huus lopen.

MAGDA: Jao, dat zollen jullie mannen wel willen.

GEERT: Ik heb dat vrogger ok ies tegen mien vrouw zegd. Ze hef toen net daon, as of ze 't niet heurde, en hef mij allent mar met de koekepanne de keuken uut slaogen.

MAGDA: En toen?

GEERT: Toen heb ik dat allent nog maor zegd as ze niet thuus was.

LUCY: Mannen! Praot mij der niet van!

BERNARD: Ik ben ok 'n man.

LUCY: *(kijkt hem lang aan)* Waor?

GEERT: Hij hef toch 'n broek an.

BERNARD: En ik kan wassen, strieken, poetsen, koken.....

GEERT: Hol op! Wil jij hier de priezen bedarven?

BERNARD: Vanaf dat mien moe overleden is, doe ik 't huushollen. Ze hef mij alles leerd. Ik kan ok bakken, breien, stoppen.....

GEERT: Hol op!

LUCY: Weet jij zeker dat jij 'n man bent?

GEERT: Ik twiefel der ok an.

BERNARD: Natuurlijk ben ik 'n man. Ik heb zölfs gestreken onderbroeken an, met plooi. Wil jij die ies zien?

LUCY: Nou niet.

BERNARD: Waorum zol 'n man niet kunnen breien, naaien en luiers verwisselen?

GEERT: Die kerel drei ik de nek um!

MAGDA: *(tegen Gerda)* As ik niet al zo aold was, zol ik hum dwingen met mij te trouwen.

LUCY: En hoe heet jij ok al weer?

BERNARD: Bernard Vrijer.

GERDA: Zien va hef alle schuldbekentenissen van oes huus. Prakties alles, dat wij bezitten, is van hum.

LUCY: Wat? Zo zit dat dus. Nou wordt mij 't ien en ander duudelijk.

GERDA: As ik niet met zien va trouw, staon wij binnenkort op straote.

GEERT: Je kunt toch wel ies 'n klein offer veur de dörstige familie brengen.

LUCY: Oh, dan moet ik zeker as bruidsschat veur de zeun dienen.

BERNARD: Wat? Nee, daar heb ik niks met te maoken. Ik....wat is 'n bruidsschat?

GEERT: Dat is iets waor je 's aomds al weer spiet van hebt.

LUCY: *(geeft hem een draai om de oren)* Dat daor!

BERNARD: Au! Dat zeg ik tegen mien oma. *(rent de slaapkamer in, komt direct weer naar buiten)* Sorrie *(rent rechts af)*

GEERT: Dat was oeze leste kans.

MAGDA: *(toont bankbiljet)* Hier, wij hebben nog 20 euro in 'n sokke vonden.

GEERT: Dat is mien leste kans. *(springt op en pakt het biljet)*

MAGDA: Wat moet jij daor met?

GEERT: Daor met drink ik 'n rieke vrouw knap. *(rechts af)*

LUCY: Ik kan 't nog altied niet begriepen.

MAGDA: Ik ok niet. 'n Man, die wassen, poetsen, koken, strieken en stoppen kan. Hij kan vast ok nog wel wat aans.

LUCY: Wat bedoel jij? *(gaat aan tafel zitten)*

MAGDA: Wat ik bedoel? Eh, eh, behangen.

LUCY: Oma, die kerels denken toch dat je met geld alles kunt kopen. Veur die luu bent wij toch allent maor objecten.

MAGDA: Ik zol graag 'n object willen wezen dat wassen, kookt en streken wordt en waarvan de luiers verwisseld worden.

GERDA: Ach Berendje, wat heb jij oes an daon?

MAGDA: Eigenlieks is 't toch ok joen schuld. Waorum heb jij hum alles toe staon?

GERDA: Ik was gek op hum.

MAGDA: Op mannen moej niet gek worden. Mannen moej opvoeden. Ze hebben duidelijke aanwiezings neudeg en wel votdaodelijk in 't begun van 't huwelijk.

LUCY: Kuj mannen echt opvoeden?

MAGDA: En hoe? Daor heb je geweldige middelties veur, warken altied.

LUCY: Welke bent dat dan?

MAGDA: Gezolten eten, caféverbod, kwaoje schoonmoe, schrouwende kinder, gezichtsmaskers, afgesloten slaopkamer deuren. En dan nog oes miest warkzaome waopen.

LUCY: Wat bedoel j?

MAGDA: Migraine!

LUCY: Ik heb nog nooit kopzeerte had.

MAGDA: Wees maor niet bange. As jij trouwd bent, krieg je dat automaties.

GERDA: Daordeur krieg ik mien Berendje ok niet weer.

MAGDA: Jij haaren hum dat zoepen moeten verbieden.

GERDA: Hij haar nou ienmal altied dörst.

MAGDA: Ach wat! Dörst kun je ok met waoter blussen. Ien keer in de weeke naor de kroeg is nog tot daor an toe. Maor toch niet iedere dag.

GERDA: Jao, ik weet 't. Hoe vaak heb ik hum smeekt...

MAGDA: Smeekt, smeekt! Ik haar hum 't geld af pakt as hij dronken thuus kommen was, haar hum met gier af spoten en in 't kippehok op sloten.

LUCY: Oma!

MAGDA: Mannen moej raoken waor 't ze zeer döt.

LUCY: An de kop?

MAGDA: Mien lief kind, jij moet nog veul leren. Veural over de lichaamsbouw van mannen. Je moet ze op de voeten trappen tot ze zo swollen bent, dat ze gien schoen meer an kunt trekken.

GERDA: Hol nou toch ies op, Magda!

MAGDA: Nee, nou moet ik het je toch wat zeggen. Eigenlieks heb jij toch zölf schuld dat Berendje.....

LUCY: Oma!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto